

Xavian Delizia

Když se kohokoliv zeptáte na české hifi (a dnes už to díky píli Roberta Bartletty a jeho týmu nemusí být už jen kovaný audiofil), nejpravděpodobněji vypustí z úst název hostivické firmy Xavian. Už více než 16 let totiž tato společnost navrhuje reprosoustavy, soudě dle její stále existence a šíře katalogu dosti úspěšně. V poslední době kromě high endu otevřela svou náruč i méně majetným, méně zkušeným či prostě těm, kteří chtějí mít dobrý zvuk za velmi přijatelný peníz.

Výsledkem oné snahy je i v naší redakci trvale přítomný regálový Bonbonus, vedle něj pak ale i mladší sourozenec Delizia, tedy dobrota, lahůdka, rozkoš, něco příjemného a potěšujícího. Na první pohled může tento štíhlounký a nevysoký sloupeček působit jako výchozí regál s rozšířenou pracovní komorou a integrovaným podstavcem (ostatně první experimenty firmy v tomto dostupném segmentu byly podobného ladění), opak je ale pravdou. Přestože Delizia vyznává stejnou filozofii jako Bonbonus, jde o plně svébytný model.

Najít ve výrobním programu firmy Xavian neestetickou ozvučnici je zhola nemožné, stejně jako mít v kontextu cenové třídy výhrady ke zpracování. Zvláště v provedení Wenge však Delizia působí jako

vysochaná kráska, jako nádherný kus umění – zcela určitě je to souhra oku lahodících poměrů a krásné dřevěné dýhy (v této cenové kategorii!), protože čistě pravouhlý tvar zrovna originalitou neoplývá. Dojem čistoty a minimalismu ale díky detailům typu překrývání měničů, magneticky uchycené mřížky, nebo nádherného zpracování vsazeného bassreflexového výdechu pod trojici měničů v D'Appolito usazení na čelní straně přechází delším soužitím až k pocitu vysoké hodnoty. Málokterá reprosoustava nabízí v dané cenové třídě podobný pocit vizuální hodnoty, navíc z tak malého množství výrazových prostředků.

Skříň Xavian Delizia je vysoká pouhých 90 cm, o něco výš ji můžete dostat díky sadě přiložených hrotů a podložek. Oddělení spodní hrany od země sice prospívá zvukové kvalitě, ale ubere ždíbíček onoho luxusního vzhledu. K malé výšce dobře pasuje i štíhlost 16 cm a hloubka 20 cm. I díky přednímu bassreflexu tak tyto reprosoustavy umístíte i v hodně těsném prostoru. Zadní stěna je velmi jednoduchá, bez zbytečných příkras tu najdete jeden pár ceně odpovídajících, ale dostatečně kvalitních zlacených reproterminálů. Toť vše – je vidět, že i na malém prostoru se dá rozehrát slušně velké divadlo.

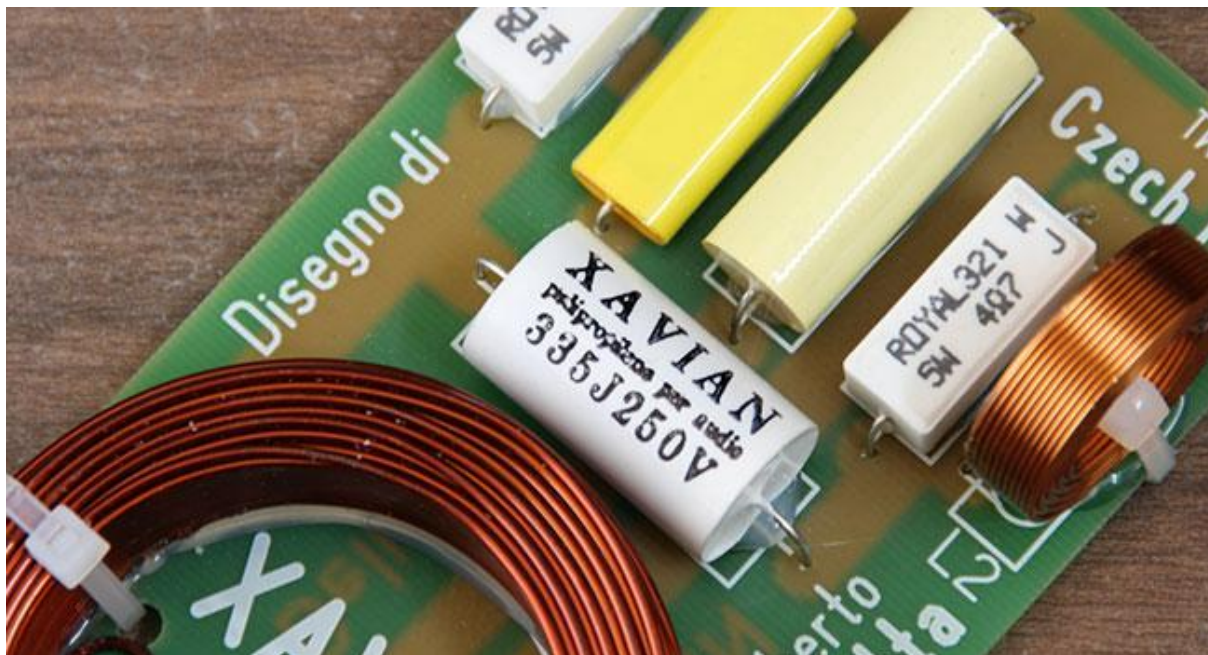
Jakkoliv vypadají měniče na přední stěně opravdu velké, dojem dost podněcuje šířka, či spíš úže těla reprosoustav. Ve skutečnosti jsou středobasy vybaveny impregnovanými papírovými membránami o průměru 13,2 cm, tedy nijak nevybočují ze zavedených standardů třídy, stejně jako tweeter s impregnovanou hedvábnou kalotou o průměru 2,6 cm.

To zajímavé je, že oba typy měničů si nechává pan Barletta vyrábět dle vlastních specifikací v Itálii, nejedná se tedy o tuctovou produkci velkých výrobců. I díky tomu mají středobasy lité koše, hliníkové cívky s průměrem 4 cm (!) či bytelně a účinně vypadající závěs s dvojitou vlnou, který by měl pohlcovat nežádoucí rezonance. Tweeter je pak zase uzavřen ve vlastní pracovní komoře pro optimální pracovní podmínky.

Pečlivost a snaha o maximální výkon je vidět i na modulu výhybky – byť je sama o sobě relativně jednoduchá, jsou na ní použity téměř výhradně součástky, vyráběné pod kontrolou firmy Xavian. Jak se to pozná? No třeba i díky firemnímu logu, které z nich svítí. Dle slov Roberta Barletty mu vlastní výroba (míněno výroba dle jeho specifikací) umožňuje přizpůsobit kvalitu a parametry kondenzátorů a cívek konkrétní aplikaci. Rozhodně jde ale o ojedinělý a odvážný krok, zvláště s přihlédnutím k tomu, v jaké hladině cenovek se pohybujeme.

Rozumnou pevnost a odolnost vůči rezonancím dodává modelu Delizia hmotnost 12,1 kg, kterou má velkou měrou na svědomí samotná ozvučnice z MDF desek o solidní síle 1,6 cm.

Jak jsou malé, tak jsou Xavian Delizia snadné na rozehrání. Nabízí citlivost mírně nadprůměrných 87 dB a impedanci 4 Ohmy. Pokud je řádně nakrmíte, odmění se vám frekvenčním rozsahem 50 – 20 000 Hz v toleranci +/- 3 dB. Měníče si práci předávají v dvoupásmové koncepci na úrovni 3 000 Hz.

Xavian Delizia nám hrály s klasickou sestavou NAD C370, Pioneer BDP-LX71, ASUS Xonar Essence One MUSES, podporované Xindak XF-2000B. Do toho byla k dispozici ještě sestava Quadral Aurum A5 a Quadral Aurum C5, spolu s trojicí USB převodníků HRT – microStreamer, Music Streamer II a Music Streamer II+. Pro srovnání byly k dispozici Xavian Bonbonus, Harbeth Monitor 30 a Quadral Platinum M50. Kabeláž nesla značky Eagle Cable, Monster Cable, ProAc a QUAD.

Je dobře známo, že produkty Xavian umí hrát velmi pěkně, a že obzvláště tam, kde je velký podíl „přirozených“, tedy akustických a vokálních zvuků, umí skutečně zazářit. I proto jako první putovalo do mechaniky CD „Chant“ s chorály Benediktýnů ze Santo Domingo de Silos (1994 | MFSL | UDCD 725). „Kyrie XI, A“ ukázalo velmi dobrou srozumitelnost hlasů v celkově čistém zvuku, kdy byly zcela zřetelné i pozvolná a dlouho doznívající ambientní zvuky v čele s echem prostoru. Jednotlivé vokální linky jsou dobře oddělené, i ve velkém prostoru udrží maličké sloupky nad skladbou velmi dobrou kontrolu a organizaci.

Abyste je rozhodli, budete si muset pěkně nahlas pustit třeba proslulou „O Fortuna“ z Orffova opusu „Carmina Burana“ (RSO Berlin + Riccardo Chailly | 1984 | Decca | 411 702-2). Vzhledem k objemu ozvučnice schází plně vykreslené tělo basového bubnu, ale protože se Delizia ani nesnaží přehánět své schopnosti, to co se z nich dostane ven, je velmi pěkně kontrolované – autorita, s jakou Xavian drží opratě, je obdivuhodná. U sboru a orchestru je jasně cítit klid a přitom na danou třídu opravdu skvělá dynamika. I když ladění dává přednost spořádanosti, kontrole a přehlednosti zvuku, pořád tam kdesi vespod cítíte, že na vás hudbu valí velký orchestr a velký sbor, což je právě to, díky čemu si Delizia zamilujete.

Přestože celé pásmo je podané velmi slušně, nejúžasněji si vedou maličké sloupky ve středních frekvencích. Důkazem budiž velmi živoucí vokál Patricie Petibon na albu „Les Fantasies“ (2003 | Virgin | 7243 5 62294 2 8). Händlova „Caro autor di mia doglia“ se line v nesmírně klidném, hladkém balení, místy je cítit, že orchestru Delizia trochu ze spodu uberou, než aby basu bylo víc a nebyl tak precizně a mnohotvárně vyzářený, ale jinak není mnoho co vytknout. V dané třídě není úplně běžné, aby třeba zvuk smyčců byl tak jasný a barevně bohatý, nabízející velmi slušné rozlišení. A právě u této skladby jsme měli možnost si ověřit, že Xavian Delizia umí vykreslit i velmi slušný prostor – stály od sebe dobré tři a půl metru a hrály v téměř dokonalém rovnostranném trojúhelníku, přesto jako kdyby z nich hudba téměř úplně vystoupila a rozlila se mezi oba sloupečky do přesvědčivé, poklidně vykreslené iluze zachyceného prostoru.

Aby to ale nevypadalo, že Xavian Delizia jsou sloupečky pouze pro zjemnělé, přespříliš klidné posluchače a milovníky čisté akustiky. Ano – v duchu nejlepších tradic značky hrají vytříbeným, poklidným způsobem a s láskou k hudbě, zatopíte-li ale pod kotlem, poctivě v nich umí bouchnout i saze. I když v hardcore předělávce hitu pánů Ježka, Voskovce a Wericha „Hej pane králi“ (Cocotte Minute | „Sado Disco vol. 2“ | 2010 | CM | 8594160710029) je stále cítit onen náznak něhy a éteričnosti, prim tu hraje zvukařem notně doladěná, těžká a mohutná basa. Důslednost a razance, s jakou jí Delizia servírují, je zprvu až nečekaná, dokonce si můžete dovolit otočit hlasitost pěkně doprava, beze strachu z toho, že vaším směrem brzy vystřelí přetížený měnič. Přestože v základu je tu opravdu hodně klidno, celý zvuk má drajv a šťávu, potřebou k zapomenutí na zvuk a propadnutí hudbě. Také precizní rytmika pomáhá skutečně dobrému dojmu.

Finálním lahodným zážitkem se nám stal poslech Cohenovy balady „By the Rivers Dark“ („Cabasse La Collection“ | 2011 | SONY | 88691918262). Mohutné tóny se valily jako kulatá, měkká a uvolněná řeka, skrz níž je díky čistotě a mírnosti radost proplouvat. Neubránili jsme se sice dojmu mírné zdrženlivosti, který by však šel rozhodně připsat na vrub v dnešní době neobvyklému, ale velmi příjemnému, neuspěchanému, netlačícímu naladění. V dané třídě se Delizia může rozhodně víc než pyšnit svou přirozeností, zvláště pak uchvacujícím podáním Cohenova hlasu. Pokud by hned vedle

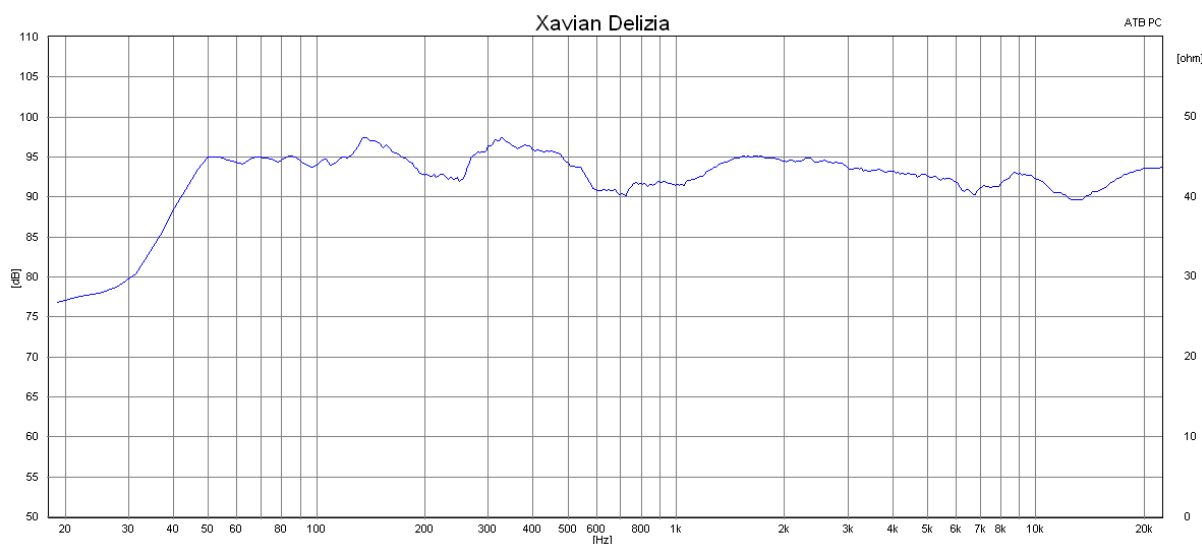
nestály na přímé porovnání dvoje reprosoustavy v pětinasobné cenové relaci, ani bychom si neuvědomili, že podání má své limity – Roberto Barletta tuto příjemnost a srozumitelnost přisuzuje hlavně péči a uzpůsobení komponentů měničů i výhybky a my musíme říct, že se „vlastní“ výroba určitě vyplácí.

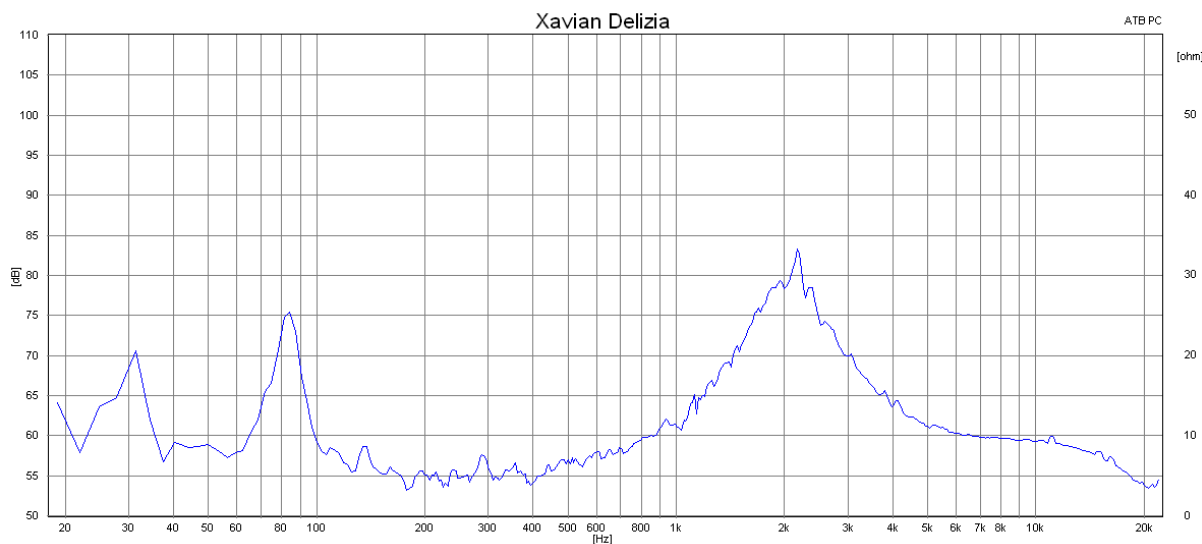
Rádi přiznáme, že máme slabost pro hezký barlettovský zvuk, ale když ony jsou reprosoustavy Xavian (zvláště poslední léta) prostě a jednoduše okouzující. Právě Delizia budiž důkazem, že i v levné třídě lze mít „ten audiofilský pocit“, lze si dopřát uvolnění, klid, čistotu a hladkost, lze se vyvarovat povrchní efektnosti a ještě k tomu dostat vizuálně i řemeslně skvělé balení. Pokud tak rádi hudbu procitujete, pokud hledáte klid a chcete vychutnávat, ne jen být zvukem masírováni a zaplavováni (tj. raději méně, ale kvalitně, než hodně, ale průměrně), pokud je vám blízká prostota efektů, vizuálně i zvukově sázející na obsah před formou, pak vyzkoušejte Xavian Delizia. Doslova deliciózní kompaktní reprosoustavy jsou vynikajícím ochutnávkou opravdových hodnot high fidelity.

MĚŘENÍ

Měření frekvenční charakteristiky probíhalo v uzavřeném semireverberantním prostoru o výměře podlahové plochy 50 metrů čtverečních. Prostor není akusticky speciálně upraven, a proto jsou naměřené hodnoty interpretovatelné jako 100% věrohodné v pásmu 200 Hz a výše, v pásmu 10 – 200 Hz ovlivněné akustickými parametry prostoru – konkrétně mírným zdvihem na basech. Měřeno bylo pomocí software ATB PC Pro vždy v pěti cyklech v různou denní dobu, vybrána byla vždy střední křivka. Všechna měření probíhala na NAD C370 a Pioneer BDP-LX71 s vždy stejně nastavenou úrovní hlasitosti. Měřeno pomocí PCM stopy o vzorkovací frekvenci 48 kHz s 1/3 oktávovým vyhlazováním.

Křivka frekvenční odezvy je velice pěkná, od slibované hranice 50 Hz (ale asi i níže) se Delizia v pohodě vejde do mantinelů uvedené tolerance. Celý průběh je prostý jakýchkoliv excesů, znatelně klidnější, než třeba u sesterského modelu Bonbonus.

Impedanční charakteristika naznačuje, že s Xavian Delizia bude možné žít vcelku jednoduše. Impedance 4 Ohmy je z pohledu označení snad až přehnaně „slušňácká“, leč jaký výrobce repro s podobným průběhem označuje i jako 8 Ohmové. Pek na hranici 2 200 Hz sice šplhá dost vysoko, ale pořád ještě by to nemělo způsobit problém s reprodukcí.

VHODNÁ MÍSTNOST

MALÁ [< 20m²] [✓] | STŘEDNÍ [> 20m² / < 40m²] [✓] | VELKÁ (> 40m²) [×]

Kč 14 400,- - dřevěná dýha

Kč 15 840,- - odstíny RAL

KLADY

- + krásné výrobní provedení
- + velmi slušná čistota přednesu
- + úžasná kontrola a spořádanost zvuku
- + příjemné, poklidné a uvolněné ladění vám pomůže zasnít se

ZÁPORY

- audiofilské ladění a velký klid nemusí být po libosti každému

-----

PRODÁVÁ: XAVIAN

pro e-magazín Hi-Fi Voice / www.hifi-voice.com / napsal Daniel Březina